

Zbornik sudske prakse

Predmet C-160/17

**Raoul Thybaut i dr.
protiv
Région wallonne**

(zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État (Belgija))

„Zahtjev za prethodnu odluku – Okoliš – Direktiva 2001/42/EZ – Članak 2. točka (a) – Pojam ‚planovi i programi‘ – Članak 3. – Procjena učinaka određenih planova i programa na okoliš – Područje gradskog okrupnjavanja zemljišta – Mogućnost odstupanja od urbanističkih pravila – Izmjena ‚planova i programa‘”

Sažetak – Presuda Suda (drugo vijeće) od 7. lipnja 2018.

Okoliš – Procjena učinaka određenih planova i programa na okoliš – Direktiva 2001/42 – Plan i program – Pojam – Područje gradskog okrupnjavanja zemljišta utvrđeno odlukom kojom se određuje geografsko područje za urbanistički projekt i kojom se dopuštaju odstupanja od određenih urbanističkih pravila – Uključenost

(Direktiva 2001/42 Europskog parlamenta i Vijeća, čl. 2. t. (a) i čl. 3. st. 1. i st. 2. t. (a))

Članak 2. točku (a), članak 3. stavak 1. i članak 3. stavak 2. točku (a) Direktive 2001/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. lipnja 2001. o procjeni učinaka određenih planova i programa na okoliš treba tumačiti na način da je odluka kojom se određuje područje gradskog okrupnjavanja zemljišta, čiji je jedini cilj utvrditi zemljopisno područje unutar kojeg se može ostvariti urbanistički projekt koji predviđa prenamjenu i razvoj urbanističkih funkcija i koji zahtijeva stvaranje, izmjenu, proširenje, rušenje ili izgradnju kopnenih cesta i javnih prostora u svrhu čijeg ostvarenja su dopuštena odstupanja od određenih urbanističkih pravila, obuhvaćena pojmom „planovi i programi” i da može imati značajne učinke na okoliš u smislu te direktive te mora biti podvrgnuta procjeni utjecaja na okoliš.

Kao prvo, članak 2. točka (a) SPUO-Direktive „planove i programe” koji su tom odredbom predviđeni određuje kao one koji ispunjavaju dva kumulativna uvjeta, to jest, s jedne strane, da ih je izradilo i/ili donijelo tijelo na nacionalnoj, regionalnoj ili lokalnoj razini ili da ih je tijelo izradilo radi toga da ih parlament ili vlada usvoje u zakonodavnom postupku i, s druge strane, da su propisani zakonodavnim, regulatornim ili administrativnim odredbama.

Kao drugo, valja navesti da u skladu s člankom 3. stavkom 2. točkom (a) SPUO Direktive sustavnoj procjeni učinaka na okoliš podliježu planovi i programi koji su, s jedne strane, izrađeni za određene sektore i koji, s druge strane, određuju okvir unutar kojeg bi se u budućnosti mogla odobriti provedba projekata navedenih u prilogima I. i II. PUO Direktivi (vidjeti u tom smislu presudu od 17. lipnja 2010., Terre wallonne i Inter-Environnement Wallonie, C-105/09 i C-110/09, EU:C:2010:355, t. 43.).

Što se tiče prve od tih pretpostavki, iz teksta članka 3. stavka 2. točke (a) SPUO Direktive proizlazi da se ta odredba osobito odnosi na područje „prostornog planiranja ili uporabe zemlje”.

Kad je riječ o pitanju utvrđuje li akt, poput pobijanog akta, okvir unutar kojeg bi se u budućnosti mogla odobriti provedba projekata, valja podsjetiti da je Sud već presudio da se pojam „planovi i programi” odnosi na svaki akt koji, definirajući pravila i postupke nadzora primjenjive na određeni sektor, uspostavlja značajan skup kriterija i uvjeta za odobravanje ili provedbu projekta ili više njih koji bi mogli imati značajne učinke na okoliš (presuda od 27. listopada 2016., D’Oultremont i dr., C-290/15, EU:C:2016:816, t. 49. i navedena sudska praksa).

U tom smislu pojam „značajan skup kriterija i postupaka” treba tumačiti kvalitativno, a ne kvantitativno. Naime, potrebno je izbjeći moguće strategije zaobilaženja obveza propisanih SPUO Direktivom, koje se mogu pojaviti u obliku fragmentiranja mjera, čime se smanjuje korisni učinak te direktive (vidjeti u tom smislu presudu od 27. listopada 2016., D’Oultremont i dr., C-290/15, EU:C:2016:816, t. 48. i navedenu sudsku praksu).

Iz toga slijedi da iako takav akt ne sadržava i ne može sadržavati pozitivne odredbe, mogućnost koju uvodi da se olakša odobravanje odstupanja od urbanističkih pravila na snazi mijenja pravni poredak i ima za učinak uključivanje PRU-a o kojem je riječ u glavnom postupku u područje primjene članka 2. točke (a) i članka 3. stavka 2. točke (a) SPUO-Direktive.

(t. 42., 46., 47., 54., 55., 58., 67. i izreka)